

שותפות ושותפים יקרים,

תוכנית 'בארי' מבקשת לחזק את ידיכם בימים קשים אלו ולתרום למאמצים שלכם לקיים שגרת לימודים וקשר הדוק ומיטיב עם התלמידים/ות.

לפניכם "מילה טובה" - מערכי הוראה קצרים לשימוש יומיומי. המערכים נבנו מתוך מחשבה שעיסוק קבוע במילה יומית נבחרת, באמצעות טקסט משמעותי, יאפשר לפתוח את הלב והראש לחיבור משותף ושיח מעמיק דרך אוצרות התרבות שלנו. אנו מבקשים להציע לימוד אינטלקטואלי לצד ממד רגשי שנותן תוקף ולגיטימציה למגוון התחושות והרגשות של התלמידים/ות ומנסה להאיר נקודות אופטימיות ומחזקות.

יחידות הלימוד הקצרות יכולות להתאים לפתיחת יום קצרה, לשעת מחנך, לשיחה מסכמת או כל שימוש אחר שתראו לנכון במהלך יום הלימודים, בלמידה מקוונת או בכיתה. בכל יחידה תוכלו למצוא טקסטים מארון הספרים היהודי-ישראלי ושאלות מנחות לדין.

בזמנים קשים אלו אנו מציעים, כפי שכתב יעקב גלעד: "רק מילה טובה או שתיים, לא יותר מזה", כדי להזכיר את אחריותנו להשבת האמון באדם ובחברה.

היחידות זמינות עבורכם באתר [תוכנית בארי](#) ונשלחות בקבוצת ווטסאפ ייעודית [להצטרפות](#)

אתם/ן מוזמנים/ות להציע לנו מילים נוספות, לשלוח משוב ורשמים, שאלות ומחשבות ולבחור את המילה המתאימה לכל עת.

ליצירת קשר: Yael.krue@shi.org.il

**מאחלים שנשמע בשורות טובות
ושישובו ימים של שגרה מבורכת**

צוות בארי, מכון הרטמן

הומור

1. מה הקשר העולה בפסוק בין שחוק ורינה?
2. האם הומור מתאים רק לשעות שמחה? האם להומור יש תפקיד במצבי עצב או יגון?
3. שימבורסקה מעמידה חיבור מפתיע בין הומור לחמלה. מה דעתכם/על הקשר ביניהם? דמיינו עולם חסר בחמלה או חסר בהומור, הייתם מוותרים/ות על אחד מהם?
4. מדוע לדעתכם/טוענת שימבורסקה שהחמלה נדרשת באופן קבוע בעוד שההומור מבליח מדי פעם?
5. נסו להיזכר בסיטואציה בה הומור סייע לכם/בהתמודדות עם מצב של עצב או מצוקה.

תכניות סאטירה כמו "ארץ נהדרת" ו"זהו זה" העלו פרקים מיוחדים לאור המצב. צפו במערכון הפתיחה של ארץ נהדרת.

- ♥ חשבו, האם המערכון משלב הומור וחמלה?
- ♥ האם לדעתכם יש מקום להומור סאטירי בימים אלו? הסבירו את עמדתכם/ן.

הומור

כָּלֵל הַפְּעֻלוֹת הַמְבְּדָחוֹת הַמְעוֹרְרוֹת צְחוֹק או חֵיוֹן

"אָז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה"

(תהילים, פרק קכ"ו, פסוק ב')

הומור וְחֻמְלָה

מילים: ויסלבה שימבורסקה

הומור וְחֻמְלָה - זוג מְהֻשָּׁמִים
הוא לא בוגד בָּהּ, היא נֶאֱמָנָה לוֹ
אוֹהֲבִים לְבָלוֹת בְּצִוְתָא, אָז הֵם מְאֻשְׁרִים.
לָהּ יֵשׁ קְבִיעוֹת, לוֹ רַק עֲבוּדָה זְמַנִּית,
אֲבָל לְעֵתִים הוּא מְרוֹיַח יוֹתֵר מִמֶּנָּה.
כְּשֶׁהֵם נֶאֱלָצִים לְהַפְרֵד
- שְׁלֵא בְּאֻשְׁמֶתָם - לְזַמֵּן אֶרֶץ,
הָעוֹלָם הוֹפֵךְ מִיָּד לְבַל יִתְאַר.